

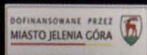
MATKA OPowieść

Na motywach opowiadania o matce
Hansa Christiana Andersena

reżyseria ZESPOŁOWA
inscenizacja DOROTA KORCZYCKA-BABLIŃSKA
scenografia DIANA JONKISZ
choreografia ANNA KRYCH
reżyseria światła BARY
projekcje BARTOSZ GŁODEK

występują
DIANA JONKISZ
DOROTA KORCZYCKA-BABLIŃSKA
ANNA KRYCH

realizacja dźwięku MARIUSZ CZECHOWICZ
realizacja światła ROBERT WALENDZIUK

Gdy matka, zmęczona czuwaniem nad chorym dzieckiem zasypia, zjawia się Śmierć, która zabiera dziecko. Zrozpaczona wyrusza na jego poszukiwanie. Drogę wskazują jej kolejno noc, krzak cierniowy, jezioro, stara kobieta. Jednak każda porada jest okupiona ofiarą - pieśnią, którą musi zaśpiewać, krwią - gdy własnym ciałem ogrzewa ciernisty krzak, oczami - które musi wypłakać by jezioro pozwoliło jej przejść, pięknymi czarnymi włosami - które oddaje za możliwość wejścia do ogrodu śmierci. Wśród wielu roślin, w których biją ludzkie serca, odnajduje małego, liliowego krokusa - swoje dziecko. Kiedy Śmierć, przychodzi by przesadzić więdnący kwiat do „rajskiego ogrodu” kobieta próbuje szantażem uratować swoje dziecko. Śmierć jest nieubłagana - wypełnia jedynie plan. Odejście to wezwanie Najwyższego, z którym mimo bólu trzeba się pogodzić.

Spektakl jest efektem współpracy trzech artystek: tancerki Anny Krych (choreografia) oraz aktorek Zdrojowego Teatru Animacji - Diany Jonkisz (scenografia) i Doroty Korczyckiej - Bąblińskiej (inscenizacja). „Opowieść o matce” (Historien om en Moder) J.Ch. Andersena to utwór poruszający i bolesny. Każdy, kto miał okazję zetknąć się z tą baśnią - czy to jako dziecko, czy też jako rodzic czytający ją dzieciom - zapamiętał przejmujące, niezwykle dramatyczne zakończenie baśni, pozostawiające czytelnika w poczuciu absurdalnej nieprzewidywalności ludzkiego losu. Heroiczna walka matki zakończona klęską, ofiara, którą złożyła na marne, jej próżna wiara w boże miłosierdzie budzą litość.

Tytułowa matka to kobieta, która postanawia wyrwać dziecko z objęć Śmierci w imię miłości, poświęcając siebie. Jej heroizm okazuje się jednak daremny, w zderzeniu z nieuchronnością przyszłości. Autorki spektaklu przedstawiają świat w sposób dualistyczny, zadając pytania. Czy możliwa jest zmiana ludzkiego losu? Czy nieodwracalność narodzin i śmierci niesie konieczność godzenia się z losem i nieustającą rozpacz?

(...) i nocne wy stwory,
co mrok uwielbiacie,
co w świat
wyruszacie dopiero gdy
zmiercha czuwajcie
dziś w nocy
nad snem tego dziecka
(...)